

ความในใจ

คนเราย่อมมีความในใจกันทุกคน ที่ไม่มีความในใจเลย เห็นจะเป็นไปไม่ได้ เพราะว่าคนเราที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไป ย่อมต้องผ่านประสบการณ์มามากมาย

ความในใจ ตอนที่ 1 : การกู้หนี้ยืมสิน

"อิถนา ทานัง ทุกขัง โลกเ" การเป็นหนี้เป็นทุกข์ในโลก แต่ทำไมคนเราถึงชอบเป็นหนี้กันนัก นั่นเป็นเพราะการไม่รู้จักพอ ถ้าเรายึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ชีวิตความเป็นอยู่ถึงจะไม่ร่ำรวย ก็สามารถอยู่ได้อย่างเป็นสุข ไม่เห็นจะต้องดิ้นรนให้เหนื่อยยากอยู่ทำไม การที่คนส่วนใหญ่ยอมเป็นหนี้เป็นสินยอมมีสาเหตุมาจากหลายประการด้วยกัน เช่น 1. การใช้ชีวิตที่ฟุ้งเฟ้อ ฟุ่มเฟือย ไม่รู้จักประหยัด มัธยัสถ์ เห็นคนอื่นมีมากกว่าตนไม่ได้ เห็นข้างขึ้นแล้วขึ้นตามข้าง รายได้ต่ำ แต่รสนิยมสูง ถ้าเป็นแบบนี้มีเท่าไรก็ไม่พอ ทางแก้ก็คือ ต้องใช้ชีวิตที่เรียบง่าย รู้จักมัธยัสถ์อดออม ไม่ฟุ่มเฟือยไม่ตามโลกพยายามทำให้มีรายรับมากกว่ารายจ่าย ตัดรายจ่ายที่ไม่จำเป็นออกไป ถ้าจำเป็นต้องกู้เงินควรคำนึงถึงความจำเป็นให้มากที่สุด ไม่ใช่เห็นว่าสามารถหยิบยืมผู้อื่นได้ง่าย แล้วนึกจะออกปากยืมก็ยืมทันที 2. การเล่นเกมพนัน หวยเบอร์ทั้งที่ผิดกฎหมายและถูกกฎหมาย การพนันทุกประเภทไม่ได้ทำให้ผู้เล่นร่ำรวยเลย คนที่รวยก็คือเจ้ามือ การพนันจึงเป็นอบายมุขอย่างหนึ่ง ทางแก้ก็คือ ต้องตัดใจไม่เล่นโดยเด็ดขาด ต้องใจแข็งเข้าไว้ เมื่อเราไม่เล่นเสียอย่าง รายจ่ายเราก็ไม่รั่วไหล 3. การดื่มเหล้า เบียร์ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกชนิด การดื่มสุราเมรัย ทำให้เกิดโทษมันจึงเป็นอบายมุขอย่างหนึ่ง ทางแก้ก็คือ ต้องถือศีลข้อ 5 4. การสูบบุหรี่ ทำให้เสียสุขภาพ เสียเงินโดยเปล่าประโยชน์ ทางแก้ก็คือ ต้องไม่สูบบุหรี่ 5. การเที่ยวเตร่ หรือเที่ยวกลางคืน ก็เป็นอบายมุขอย่างหนึ่ง ย่อมมีโทษ ทางแก้ก็คือ เที่ยวให้น้อยที่สุด หรือไม่เที่ยวเลยจะเป็นการดีที่สุด 6. การเที่ยวผู้หญิง เสียทั้งเงินและอาจได้โรคติดมาเป็นของแถม ทางแก้ก็คือ ให้พอใจในคู่ครองของตนเอง ถ้าเป็นโสดอยู่ควรเที่ยวอย่างระมัดระวัง 7. การคบเพื่อนฝูง อย่าลืมนึกว่าเพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก ตามหลักศาสนาพุทธ มิมิตรแท้และมิตรเทียม ทางแก้ก็คือ ควรคบแต่มิตรแท้เท่านั้น ฉันทักจะรำคาญใจอยู่เสมอ เมื่อมีคนมาขอยืมเงินหรือกู้เงิน เพราะฉันทักคิดว่า มีเงินมีทอง อย่าให้ผู้ใดกู้ มีความรู้อย่าให้อยู่แต่ในหนังสือ ที่เป็นเช่นนี้ เพราะฉันทักหลบกับการที่ถูกลูกหนี้เบี้ยวฉันทักเสียหลายรายแล้ว พุดได้ว่าไม่ได้กำไรเลยกับการที่ให้ยืม มีแต่ตัวเองจะเข้าเนื้อ ความจริงฉันทักไม่ได้ต้องการได้ดอกเบี้ย แต่ที่ตักเอา เพราะต้องการชดเชยกับการขาดทุน และไม่มีหลักประกันหรือของค้ำเลย ส่วนคนที่เป็ลูกหนี้ก็รู้สึกร้อนหนาวว่าเจ้าของเงินเขาต้องการเงินคืน ช่างน่าไม่อายเสียจริง ๆ ถ้าฉันทักไม่ให้เป็นอย่างพุทธศาสนา สุภาษิตที่ว่า "ยาจโก อนุปิโย โหติ." ผู้ถูกขอเมื่อไม่ให้สิ่งที่เขาขอ ย่อมไม่เป็นที่รักของผู้ขอ เพราะวบางครั้งที่ไม่น่าจะให้ยืมเสียด้วย รู้จักกันแค่ผิวเผิน ก็ออกปากยืมเงินแล้ว ต่อไปฉันทักต้องไม่ใจอ่อนกับพวกนี้แล้ว และคงต้องมีหลักประกัน ใครจะว่าใจดำก็ตักยอม ฉันทักก็ไม่ต้องการหยิบยืมเงินทองของใครอยู่แล้ว ถ้าไม่จำเป็นจริง ๆ เพราะฉะนั้นเมื่อเราไปขอยืมเงินใคร ถ้าเขาไม่ให้ก็ยอมเป็นสิทธิของเขา ไม่ใช่ว่า เมื่อเขยปากขอแล้ว กูต้องได้ทุกครั้ง มันไม่ใช่

ความเข้าใจ ตอนที่ 2 : งานอดิเรกของฉัน

คนเราย่อมมีสิ่งที่ชอบหรืองานอดิเรกไม่เหมือนกัน เรียกว่านาฬิกาจิตตั้ง ฉันก็มีสิ่งที่ชอบมากที่สุดอยู่ 4 อย่างด้วยกันคือ 1. ต้นไม้ เพราะฉันถือว่า มันเป็นตัวแทนของธรรมชาติ ฉันจึงชอบปลูกต้นไม้เป็นชีวิตจิตใจ ที่บ้านจึงมีทั้งว่าน สมุนไพร ไม้ดอกไม้ประดับ แต่ไม่มีไม้ผล นับรวมกันได้ทั้งหมด 160 กว่าชนิด ฉันจึงมีความฝันว่า ถ้าฉันมีที่ดินหลายร้อยไร่ ฉันจะทำเป็นสวนพฤกษชาติ แล้วตั้งชื่อว่า สวนพฤกษชาติพุทธโสภณ 2. หนังสือ เพราะฉันถือว่า มันเป็นแหล่งสรรพความรู้และยังเป็นมิตรแท้ที่ดีที่สุดของมนุษย์ ฉันจึงชอบอ่านหนังสือเป็นชีวิตจิตใจ และอ่านได้ทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นนวนิยาย สารคดี เรื่องสั้น หรือเรื่องยาว นวนิยายจีนกำลังภายใน จำได้ว่าตอนเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้อ่านหนังสือนวนิยายจีนกำลังภายใน เรื่องแรกก็คือ เรื่องนักสู้สลาตัน แต่อ่านไม่จบ โดยขอยืมมาจากสุกรี แซ่ลิ้ม เพื่อนในห้องเดียวกัน นอกจากนี้จึงชอบสะสมหนังสือแล้วจะทำเป็นห้องสมุด 3. คอมพิวเตอร์ เพราะฉันถือว่า มันเป็นตัวแทนของเทคโนโลยี ฉันจึงชอบใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานด้านเอกสาร ใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อแสวงหาความรู้ที่อยู่บนโลกออนไลน์ เป็นแหล่งสรรพความรู้ได้อีกทางหนึ่ง นอกจากนี้ยังชอบสะสมวีซีดีและดีวีดีภาพยนตร์ ซีดีโปรแกรมและดีวีดีโปรแกรมไว้มากทีเดียว 4. เพลง เพราะฉันถือว่า มันเป็นตัวแทนของคนตรี ฉันจึงชอบร้องเพลงและฟังเพลง จึงชอบสะสมเพลงที่เป็นแผ่นซีดีและดีวีดีไว้มากเช่นกัน ทั้งที่เป็นเพลงลูกกรุง ลูกทุ่ง เพลงไทยทำนองจีน เพลงสากล และเพลงจีน ย้ำว่าต้องเป็นเพลงรุ่นเก่าเท่านั้น ไม่ชอบเพลงรุ่นใหม่ ฉันใช้งบประมาณหมดกับสิ่งที่ชอบไปมากหลายแสนบาท โดยค่อย ๆ สะสมไปเรื่อย ๆ จนกว่าความฝันของฉันจะเป็นจริงสักที คงจะอีกนาน

ความเข้าใจ ตอนที่ 3 : เหตุผลเบื้องลึกที่ขอเออร์ลี่

ฉันยังมีอายุราชการเหลืออยู่อีก 4 ปี ความจริงจะต้องเกษียณอายุราชการตอนอายุ 61 ปี ในปี พ.ศ. 2558 แต่ฉันชิงเออร์ลี่เสียก่อนเมื่อสิ้นปีงบประมาณ 2554 เนื่องจากมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพที่เป็นโรคแพภูมิต้านทานตัวเองมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 ประกอบกับคุณพ่อคุณแม่แม่ก็ป่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูง ส่วนน้องชายก็อยู่วัด หลาย ๆ เดือนจึงกลับบ้านที่สุโขทัย-ลก ทำให้ภาระทั้งหมดจึงตกอยู่ที่ลูกชายคนโตแต่เพียงผู้เดียวในการหาเลี้ยง นี่คือเหตุผลลึก ๆ ที่ขอเออร์ลี่ลาออกแล้วได้อะไร 1. ไม่ต้องเป็นหัวหน้ากลุ่มงานบริหารงบประมาณ 2. ไม่ต้องเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ 3. ไม่ต้องรับผิดชอบเงินงบบกลางของโรงเรียน 4. ไม่ต้องรับผิดชอบเงินชุมนุมสวัสดิการครูฯ 5. ไม่ต้องประชุมบ่อย ๆ 6. ความเครียดต้องน้อยลง สบายใจมากขึ้น 7. ไม่ต้องถูกนายค่า 8. ไม่ต้องไปโรงเรียนแต่เช้าแล้วกลับบ้านค่ำ 9. ไม่ต้องสอนนักเรียน 10. ไม่ต้องพะวงกับการถูกติดตามงานอยู่เสมอ 11. ไม่ต้องทำข้อมูลสารสนเทศตั้งแต่ Smis M-obec B-obec O-obec ระยะเวลาที่ 2 12. รายรับน้อยลง เพราะได้บำนาญ 13. ไม่ต้องขาดทุนอยู่บ่อย ๆ 14. ไม่ต้องรับผิดชอบห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 2 15. ไม่ต้องรักษาการแทน ผอ. 16. ไม่ได้ทำงานในห้องแอร์ 17. ไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง 18. ไม่ต้องเป็นที่ปรึกษาสายชั้น 19. ได้มีเวลาเป็นของตัวเองเสียที จะทำอะไรอีกหลายอย่างที่อยากจะทำ เช่น ปลูกต้นไม้ ศึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เป็นต้น 20. ไปไหนก็ได้ไม่ต้องลากิจ ไม่ลาออกแล้วได้อะไร 1. ต้องเป็นหัวหน้ากลุ่มงานบริหารงบประมาณ 2. ต้องเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุ 3. ต้องรับผิดชอบเงินงบบกลางของโรงเรียน 4. ต้องรับผิดชอบเงินชุมนุมสวัสดิการครูฯ 5.

ต้องประชุมบ่อย ๆ 6. ความเครียดต้องมากขึ้น หนักใจมากขึ้น 7. ภูมุนายค่าบ่อย ๆ 8. ต้องไปโรงเรียนแต่เช้าแล้วกลับบ้าน
ค่ำ 9. ต้องสอนนักเรียน 10. ต้องพะวงกับการถูกติดตามงานอยู่เสมอ 11. ต้องทำข้อมูลสารสนเทศตั้งแต่ Smis M-obec
B-obec O-obec ระยะเวลาที่ 2 12. รายรับมากขึ้นเพราะได้ขึ้นพิเศษ 13. ต้องขาดทุนอยู่บ่อย ๆ 14. ต้องรับผิดชอบ
ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ 2 15. บางครั้งต้องรักษาการแทน ผอ. 16. ได้ทำงานในห้องแอร์ 17. ได้ใช้อินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูง 18. ต้องเป็นที่ปรึกษาสายชั้น 19. ไม่มีเวลาเป็นของตัวเอง 20. เมื่อมีธุระต้องลา กิจ สรุปลงแล้วมีข้อดีมากกว่า
ข้อเสีย ตกใจถ้าเออร์ลี่ไม่ได้ ทำเรื่องขอลาออกแน่นอน และเป็นที่แน่นอนแล้วว่า อนุมัติให้เออร์ลี่ได้

ความในใจ ตอนที่ 4 : การพึ่งตนเอง

นับเป็นสิ่งสำคัญมาก ถ้าคนเราไม่รู้จักรักการพึ่งตนเอง มัวแต่รอความช่วยเหลือจากคนอื่นอยู่ เป็นนิจ เราจะอยู่ใน
โลกนี้ยาก ดังมีพุทธศาสนสุภาษิตอยู่ว่า อุตตาทิ อุตตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ฉันสอบบรรจุครูองค์การบริหารส่วน
จังหวัดนราธิวาส เมื่อปี พ.ศ. 2521 ติดสำรอง 1 ปี ได้บรรจุเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2522 เป็นครูโรงเรียนบ้านภูเขาทอง
ตำบลภูเขาทอง กิ่งอำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส ด้วยตำแหน่งครู 1 ระดับ 1 ตอนอายุย่างเข้า 25 ปี ถือได้ว่าได้ทำงานช้า
กว่าเพื่อน ๆ ใน รุ่นเดียวกันถึง 5 ปีทีเดียว โรงเรียนบ้านภูเขาทอง เป็นโรงเรียนเพิ่งเปิดใหม่ มีชั้น ป.1- ป.2 ฉันสอนชั้น ป.2
ส่วนชั้น ป.1 มีครูสุภาพสตรีซึ่งบรรจุไปพร้อมกันเป็นผู้สอน มีนักเรียนประมาณ 50-60 คน เป็นลูกหลานชาวอีสานทั้งหมด
ฉันรักษาการในตำแหน่งครูใหญ่จึงต้องไปประชุม ณ ที่ว่าการกิ่งอำเภอสุคีริน ซึ่งอยู่ห่างจากโรงเรียนเป็น ระยะทาง 30
กิโลเมตร ถ้าไปทางลัดจะเหลือประมาณ 24 กิโลเมตร มีรถยนต์โดยสารวิ่งเพียงวันละเที่ยวเท่านั้น ถ้าพลาดรถโดยสาร ก็
ต้องอาศัยโบกรถเอา หลายครั้งก็ต้องเดิน ฉันเคยเดินจากโรงเรียนไปที่ว่าการกิ่งอำเภอมาแล้วด้วยระยะทางประมาณ 24
กิโลเมตร ใช้เวลาในการเดินทาง 5 ชั่วโมง 40 นาที ทำไม่ถึงต้องเดิน ฉันตื่นนอนแต่เช้ามีด เป็นเพราะนาฬิกาข้อมือตาย ฉัน
จึงคิดว่าเป็นเวลาใกล้จะตีห้าแล้ว จึงออกเดินจากบ้านพักเข้าทางลัดทางหมู่บ้านวังน้ำเย็น ไปทะลุออกที่โรงเรียนบ้านต้น
ทุเรียน (ปัจจุบันถูกยุบไปแล้ว) แล้วข้ามคลองไปขึ้นถนนสายสุคีริน-บ้านภูเขาทองที่หมู่บ้านไอบาใจใกล้กับโรงเรียนประชา
สามัคคี (ปัจจุบันถูกยุบไปแล้ว) จากตรงนั้นไปถึงที่ว่าการกิ่งอำเภอจะมีระยะทาง 18 กิโลเมตร นั่นแสดงว่าเดินออกจาก
โรงเรียนมาเป็นระยะทาง 6 กิโลเมตรแล้ว ระหว่างทางที่เดินอยู่บนถนน มีรถยนต์แล่นผ่านมาผ่านไปไม่มากนัก แต่ไม่มีใคร
หยุดรับ ฉันจึงต้องพึ่งตนเองด้วยการตั้งใจว่า เมื่อไม่มีใครรับขึ้นรถ ฉันจะลงเดินให้ถึง ดูซิว่ามันจะถึงไหม ถ้าเรามีความ
พยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จย่อมอยู่ที่นั่น เมื่อคิดได้เช่นนั้น จึงตั้งใจเดินไปเรื่อยจนถึงโรงเรียนนิคมพัฒนา 10 มีฝนตก
ระหว่างทางก็ยังไม่หยุด คงเดินตากฝนไปเรื่อย ๆ จนถึงหมู่บ้านกลันตัน นั่นแสดงว่าเหลืออีกประมาณ 2 กิโลเมตรก็จะถึงที่
หมาย แล้วเดินต่อไปจนถึงวัดสุคีรินและในที่สุดก็ถึงที่ว่าการกิ่งอำเภอ ดูนาฬิกาปรากฏว่าเป็นเวลา 8.30 น. เมื่อวิเคราะห์
จากนาฬิกาข้อมือที่ตาย แสดงว่าเริ่มเดินออกมาจากบ้านภูเขาทอง เวลา 02.50 น. ใช้เวลาเดินทั้งกลางคืนและกลางวัน 5
ชั่วโมง 40 นาที จากระยะทางประมาณ 24 กิโลเมตร จากบ้านไอบาใจถึงที่ว่าการกิ่งอำเภอสุคีริน เป็นระยะทาง 18 กิโลเมตร
ฉันก็เคยเดินมาแล้ว จากโรงเรียนรักไทยถึงโรงเรียนบ้านภูเขาทอง เป็นระยะทาง 7 กิโลเมตร ฉันก็เคยเดินมาแล้ว ถ้าเป็น
ระยะทาง 1 – 5 กิโลเมตร ฉันเดินมาหลายครั้งแล้ว เป็นเรื่องที่สบายมาก ฉันมีสถิติเคยจับเวลาดูแล้วระยะทาง 1 ชั่วโมง
เดินได้ 5 กิโลเมตร ต่อจากนั้นชีวิตฉันก็ต้องผูกพันอยู่กับการเดินเท้าเรื่อยมา นั่นเป็นเพราะฉันซึ่งรถจักรยานยนต์ไม่เป็น ซึ่ง

รถจักรยานเป็นอย่างเดียว ปัจจุบันก็ยังไม่มียอดยนต์ แต่ฉันก็พอใจในสิ่งที่เป็นอย่างนี้ รวมทั้งการพึ่งตนเองเป็นหลัก ถ้าเราอยาก
ให้คนอื่นช่วยเรา เราก็ควรจะช่วยตัวเองก่อนเสมอ

ความเข้าใจ ตอนที่ 5 : การประหยัด

สำหรับรายละเอียดของการประหยัด สามารถหาอ่านได้จากอินเทอร์เน็ต ดังที่ยกตัวอย่างจากลิงก์ต่อไปนี้
<http://hotfile.com/dl/138840892/Obaff69/save-50.ppt.html>

อะไรคือการประหยัด?

คำว่าประหยัด หมายถึง การใช้จ่ายเฉพาะในสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น ซึ่งการประหยัดจะอยู่ตรงกลางระหว่างคำว่า
ตระหนี่กับฟุ่มเฟือย คือถ้าตระหนี่ก็หมายถึงการไม่ยอมใช้จ่ายแม้ในสิ่งที่จำเป็น ส่วนคำว่าฟุ่มเฟือยก็หมายถึงการใช้จ่ายที่
เกินจำเป็น การประหยัดจึงเป็นทางสายกลางของการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง

คนที่ตระหนี่นั้นในปัจจุบันคงจะมีน้อย ถ้าใครตระหนี่ได้จริงก็คงจะไม่เดือดร้อนมากมายนัก และอาจจะร่ำรวยได้
ในภายหลัง เหมือนที่เขาเล่ากันว่าคนจีนมาจากเมืองจีนไม่มีอะไรมาเลย แต่พอมาอยู่เมืองไทยก็ค่อยๆทำมาหากินโดย
ไม่ใช้จ่ายอะไรแม้จะจำเป็น ซึ่งต่อมาเขาก็มีฐานะที่มั่นคงหรือร่ำรวยกันไปหมด ส่วนคนไทย ก็ยังยากจนอยู่เหมือนเดิม
เพราะมีนิสัยฟุ่มเฟือย

ส่วนคนที่ฟุ่มเฟือยนั้นปัจจุบันมีมากมายโดยไม่รู้ตัว คือไม่รู้ตัวเองว่าเป็นคนฟุ่มเฟือย เพราะเกิดมาพร้อมกับความ
ฟุ่มเฟือยเสียจนไม่รู้จักว่าการประหยัดเป็นอย่างไร คือคิดไปว่าการประหยัดนั้นเป็นการตระหนี่ไปเสีย

การใช้จ่ายที่ประหยัดนั้นเราจะต้องมองดูตัวเองก่อนว่าเรากิน เราใช้ หรือเรามีอะไรที่มันไม่จำเป็นที่จะต้องกิน
ที่จะต้องใช้ หรือที่จะต้องมีบ้าง เมื่อพบแล้วก็หยุดมันเสียแล้วจึงจะเรียกว่าประหยัดจริง

ที่นี้ปัญหามันก็อยู่ที่ว่า ใครๆก็คิดว่าตัวเองประหยัดที่สุดแล้ว แต่ก็ยังมีน้ำอัดลม ทุบทุบทุบ ทุบทุบทุบ ทุบทุบทุบ
กินอาหารราคาแพง ใช้เครื่องประดับ บ้าแฟชั่น แต่งตัวโก้ บ้ามือถือ บ้าเทคโนโลยี ใช้ยานพาหนะราคาแพง เป็นต้น ซึ่ง
บุคคลเหล่านี้เขาอยู่ในแวดวงของสังคมที่ฟุ่มเฟือยมาเสียจนติดเลิกไม่ได้แล้ว ถ้าไม่มีสิ่งเหล่านี้เขาก็คิดว่ามันเดือดร้อน
เพราะใครๆรอบตัวเขาก็มีกันทั้งนั้น นี่เรียกว่าเป็นการประหยัดบนความฟุ่มเฟือย หรือลดความฟุ่มเฟือยลงนิดหน่อยเท่านั้น
ถ้าเปรียบเทียบกับคนยากจนตามบ้านนอกที่เขาไม่ค่อยจะมีกิน ที่กินข้าวกับปลาร้า หรือกินข้าวกับน้ำพริกผักจิ้มแล้วเขาก็
เปรียบได้กับเทวดาดีๆนี่เอง

ในเมืองหลวงก็เหมือนกับสวรรค์ที่มีแต่เทวดาที่สุขสบาย เสพแสง สี เสียงที่ฟุ่มเฟือยอย่างมากกันอยู่ทั้งวัน ซึ่งสิ่ง
ฟุ่มเฟือยเหล่านี้จะต้องใช้ทรัพยากรและพลังงานเช่นน้ำมันมาสร้างและส่งเสริมให้เกิดขึ้น และแน่นอนว่าทรัพยากรและ
พลังงานทั้งหลายก็ต้องซื้อหามาจากที่อื่น เช่น ต่างประเทศ หรือต่างจังหวัด ถ้าเรามีเงินซื้อมันก็ไม่เดือดร้อน แต่ถ้าเรามีเงิน

น้อยมันก็ต้องเดือดร้อนอย่างแน่นอน คือทำให้ไม่มีสิ่งฟุ่มเฟือยมาเสพมากเหมือนเก่า ซึ่งเมื่อเทียบกับคนยากจนแล้วเขาก็ก็นั่งร่ำรวยอยู่นั่นเอง

ปัจจุบันสื่อต่างๆ โดยเฉพาะโทรทัศน์ได้ครอบงำผู้คนเกือบทั้งประเทศให้เป็นพวกวัตถุนิยมกันไปเสียหมดแล้ว คือทำให้บ้าเรื่องสวย เรื่องงามซึ่งเน้นไปที่เรื่องทางเพศ และบ้าวัตถุดิบของที่มียี่ห้อราคาแพง รวมทั้งบ้าเดินบ้าแต่ง บ้าเกียรติดยศ ชื่อเสียง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จัดเป็นสิ่งฟุ่มเฟือยทั้งสิ้น

ความฟุ่มเฟือยย่อมนำมาซึ่งความสิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์ เช่นถ้าเราใช้ของที่ทันสมัยและมียี่ห้อราคาแพง ก็ทำให้หมดเงินไปมากเพราะของเหล่านี้จะมีออกมาขายอยู่เรื่อยๆ เราก็ต้องทิ้งของเก่าและซื้อของใหม่มาใช้เรื่อยๆ แล้วเงินของเราก็ลดน้อยลง เหลือน้อยลง เป็นต้น ยิ่งถ้าเราฟุ่มเฟือยมากๆ ก็แน่นอนว่าเงินย่อมไม่พอที่จะใช้จ่าย แล้วก็ต้องกู้เขามาใช้ เช่นใช้บัตรเครดิต แล้วก็ต้องเสียดอกแพง หรือมีหนี้สินท่วมตัว และเมื่อผู้คนเป็นเช่นนั้นกันมากๆ ประเทศชาติหรือผู้คนส่วนรวมก็มีสภาพเดียวกัน คือกู้เงินต่างชาติเขามาใช้ และเสียดอกแพง มีหนี้สินท่วมตัว สุดท้ายก็ต้องตกเป็นทาสเขาด้วยความยินยอม (คือยอมทำงานหนักเพื่อผลเพียงเล็กน้อย แต่ผลส่วนใหญ่เป็นของเจ้านายหมด)

การแก้ปัญหาหนี้มันก็ยาก เพราะมันเหมือนการติดยาเสพติด หรือยิ่งกว่านั้น เราต้องค่อยๆ ปลูกฝังความรู้และจิตสำนึกให้แก่ผู้คน โดยเฉพาะเด็กไทยของเรา ให้รู้จักการประหยัดที่แท้จริง และควบคุมสื่อโดยเฉพาะโทรทัศน์ให้เสนอสิ่งที่เป็นความรู้หรือสาระให้มากกว่านี้ เพื่อเสริมสร้างสติปัญญาให้แก่คนไทยให้เป็นอิสระกันมากขึ้น ส่วนนโยบายที่ทำให้ประหยัดการใช้พลังงานของรัฐบาลในปัจจุบันนี้จัดว่าเป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ไม่ได้แก้ที่ต้นเหตุคือที่ความฟุ่มเฟือยของประชาชน คือเราต้องสอนให้ผู้คนรู้จักประหยัดตั้งแต่ยังเรายังมีเงินมีใช้อย่างเหลือเฟือ ไม่ใช่จะมาสอนเอาตอนที่ขาดแคลนแล้ว หรือจะมาบังคับให้ผู้คนประหยัดเมื่อยามขาดแคลน แต่พอไม่ขาดแคลนก็ไม่บังคับ ซึ่งก็ จะทำให้ผู้คนก็จะกลับมาฟุ่มเฟือยกันต่อไปอีก แล้วมันก็จะกลายเป็นปัญหาโลกแตกที่ไม่สามารถหาคำตอบได้ (คือแก้ไขไม่ได้).

เดชปญญ โภิกขุ

อาศรมพุทธบุตร เกาะสีชัง ชลบุรี

(ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้จาก www.whatami.net)

<http://www.whatami.net/lum/lum21.html> แต่ขอแก้ไขบทความเพื่อชีวิต ของ เดชปญญ โภิกขุ ที่ว่า เช่นเอาก้อนกรวดมาคว่ำใส่เกลือกินกับข้าวต้ม นั่นเป็นการเข้าใจผิดอย่างมาก ความจริงเป็นลูกคะน้าต่างหาก เวลาคนจีนกินกับข้าวต้มแล้วเมล็ดตกลงถ้วยจะมีเสียงดังคล้ายกับก้อนกรวด

ความเข้าใจ ตอนที่ 6 : ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ

อโรคยา ปรมา ลาภา พุทธศาสนาสูภาษิต บทนี้ แปลว่า ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ เป็นความจริงแท้เลย ที่เดียว ถ้าคนเราไม่มีโรคภัยไข้เจ็บเลยจะถือว่าเป็นโชคอย่างยิ่ง โรคในที่นี้หมายถึงโรคทางกายและโรคทางใจ

ฉันเป็นคนซีโรค มักจะเจ็บป่วยบ่อย ที่หนักมาก เมื่อเดือนตุลาคม 2533 อาการที่เริ่มเป็นก็คือ มีผื่นแดงขึ้นเต็ม หน้า ฉันเริ่มเป็นโรคแพ้ภูมิต้านทานตัวเอง หรือโรคลูปัส (Lupus) เป็นชื่อที่ใช้เรียกโรค Systemic Lupus Erythematosus (SLE) หรือโรคเอสแอลอี (ซึ่งมาจากตัวอักษรแรกของชื่อโรค) บางคนอาจเรียกว่าโรคแพ้ภูมิตนเอง หรือ อาจเรียกชื่อตามภาษาชาวบ้านว่า โรคพุ่มพวง เพราะคุณพุ่มพวง ดวงจันทร์ เป็นโรคนี้นั้นเป็นที่รู้จักของคนไทยมากขึ้น

โรคลูปัสเป็นโรคที่เกิดจากความผิดปกติในระบบภูมิคุ้มกันที่ไม่สามารถจดจำเนื้อเยื่อของร่างกายตนเองได้ คิดว่าเป็นสิ่งแปลกปลอม จึงสร้างภูมิคุ้มกันมาทำลายเนื้อเยื่อต่างๆ ของร่างกายตนเอง โรคนี้สามารถก่อให้เกิดความผิดปกติได้ในทุกอวัยวะของร่างกาย

ฉันรักษาโรคแพ้ภูมิต้านทานตัวเองที่คลินิกหมอรุ่งโรจน์ ในอำเภอสุโขทัย-ลก หมอจะให้ยากดภูมิคุ้มกันซึ่งมีสเตียรอยด์เป็นส่วนผสม และจะมีผลข้างเคียง 3 ประการคือ ทำให้บวม กระดูกผุ และกัดกระเพาะอาหาร จนถึงปี 2536 ฉันมีอาการบวม ฉันจึงไปรักษาที่คลินิกหมอสมพงศ์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา หมอจึงเปลี่ยนยาใหม่โดยไม่ใช้สเตียรอยด์ และในปี 2536 นี้เอง ที่ฉันเอาโต๊ะทำงานกลับมาที่บ้านเพื่อที่จะตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ ฉันยกโต๊ะเอง ปรากฏว่ากระดูกสันหลังลั่นดังกรอบ รู้สึกปวดหลังขึ้นมาทันที ฉันจึงไปหาหมอสมพงศ์ หมอแนะนำว่าให้ไปเอ็กซเรย์ ผลปรากฏว่ากระดูกสันหลังยุบตัวลง 3 ข้อ เป็นผลให้เป็นคนหลังงอ และปวดหลังเป็นอย่างมาก ช่วงนั้นฉันไม่ได้สอนหนังสือตั้งแต่ปี 2536-2540 มาเริ่มต้นสอนคอมพิวเตอร์นักเรียนชั้น ป.6 ในปี 2541 ซึ่งอาการปวดหลังทุเลาลงมากแล้ว

ฉันมาคิดได้ว่า จากการที่ปวดหลังเป็นอย่างมากนั้น เป็นกรรมเก่าที่ทำได้กับหอยทาก เมื่อสมัยเป็นเด็ก ชอบจับหอยทากมาทูปด้วยจอบให้เปลือกแตก แล้วให้เปิดกินเป็นอาหาร ทุกวันนี้จึงไม่ยอมทำบาปด้วยการฆ่าสัตว์ตัดชีวิตอีกแล้ว ถ้าเราไม่ไปเบียดเบียนสัตว์ก็จะเป็นคนที่ไม่มีความไม่มีโรค

ความเข้าใจ ตอนที่ 7 : ปฏิญญาใจของฉัน

ปฏิญญา หมายถึงการให้คำมั่นสัญญาหรือแสดงการยืนยันโดยถือเอาสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือความสุจริตใจเป็นที่ตั้ง สำหรับปฏิญญาใจของฉันเมื่อหลายปีมาแล้วมีทั้งสิ้น 108 ข้อ บางข้อก็ทำได้ แต่บางข้อก็ยังไม่สำเร็จ สำหรับปีใหม่ 2555 นี้ จึงได้กำหนดปฏิญญาใจใหม่ ดังนี้

1. จะต้องเลี้ยงดูพ่อแม่ที่แก่ชราจนกว่าชีวิตจะหาไม่
2. จะต้องทำบุญตามสมควร

3. จะต้องไม่สูบบุหรี่
4. จะต้องไม่ดื่มสุราเมรัยรวมทั้งเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกชนิด
5. จะต้องไม่เล่นการพนัน
6. จะต้องไม่เที่ยวกลางคืน
7. จะต้องใช้จ่ายอย่างประหยัด
8. จะต้องสะสมหนังสือเพื่อจะทำเป็นห้องสมุด
9. จะต้องสะสมต้นไม้เพื่อจะทำสวนพฤกษชาติ
10. จะต้องใช้คอมพิวเตอร์ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด
11. จะต้องสะสมแผ่นซีดี วีซีดี และดีวีดี (เพลง ภาพยนตร์ วิดีโอ และซอฟต์แวร์)
12. จะต้องศึกษาวิชาไสยศาสตร์ พุทธศาสตร์ เกษตรศาสตร์ คอมพิวเตอร์
13. จะต้องทำสมาธิให้ได้ทุกวันหรือเกือบทุกวัน
14. จะต้องสวดมนต์ไหว้พระ อธิษฐานจิต และแม่เมตตา
15. จะต้องเก็บเงินให้ได้อย่างน้อย 2 ล้านภายในเวลา 5 ปี (พ.ศ. 2554-2559)
16. จะต้องไปหาตเฒ่าอย่างน้อยปีละ 3 ครั้งเพื่อไปหาหมอ

ความในใจ ตอนที่ 8 : การเลี้ยงดูพ่อแม่

การเลี้ยงดูพ่อแม่ถือเป็นหน้าที่ของลูกอยู่แล้ว ตรงตามมงคลชีวิต 38 ประการ ข้อที่ 11 การบำรุงบิดามารดา แต่ก็มีลูกหลายคนที่ไม่ได้เลี้ยงดูพ่อแม่เลยก็มีอยู่ในสังคมปัจจุบัน

ปัจจุบันพอกับแม่แก่ชรามากแล้ว พ่ออายุ 93 ปี แก่กว่าฉัน 35 ปี แม่อายุ 81 ปี ทั้งพ่อและแม่ต่างก็ป่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูง เนื่องจากที่บ้านมีเครื่องวัดความดันระบบดิจิทัล ฉันจึงมีหน้าที่วัดความดันให้แม่กับพ่อทุกวัน รวมทั้งต้องจัดยาให้กินทุกวัน ทั้งพ่อกับแม่ไม่สามารถออกจากบ้านไปซื้อของได้ ต้องอยู่จับจ่ายอยู่แต่ในบ้าน พ่อป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงมาก่อนแม่หลายปี แม่เพิ่งมาป่วยล่าสุดเมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2553 ก่อนหน้านั้นก็ป่วยมาครั้งหนึ่งแล้ว ส่วนฉันก็ป่วยด้วยโรคแพ้ภูมิต้านทานตัวเองมาตั้งแต่เดือนตุลาคม 2533 มีน้องชายคนเดียวที่ไม่ป่วย แม่ให้กลับมาอยู่บ้าน แก

ก็ไม่ยอม เพราะแกไปอยู่วัดเสียนาน ภาระหน้าที่ทั้งหมดจึงตกอยู่ที่ลูกชายคนโต ทั้ง ๆ ที่เป็นคนป่วยเหมือนกัน แต่ยังทำงานได้

ฉันได้บรรจุเป็นข้าราชการครูเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2522 ทำงานได้ครบ 100 วัน ฉันได้รับเงินเดือนตกเบิก ฉันก็แบ่งให้แม่ทุกเดือน โดยคิดเป็นอัตราส่วน เมื่อได้รับเงินเดือนเพิ่ม แม่ก็จะได้รับเงินจากลูกชายคนนี้เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัว ฉันอยู่สุพรรณจนถึงปี 2527 ฉันก็ทำเรื่องขอย้ายกลับมาอยู่ที่โรงเรียนบ้านสุโขทัย-ลก เพราะเป็นโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้านมากที่สุด เดินจากบ้านไปโรงเรียนประมาณ 10 นาทีก็ถึง ฉันตัดสินใจขอเอร์ลี่ในปี 2554 วันที่ 1 ตุลาคม 2554 ฉันก็ไม่ต้องไปทำงาน เป็นข้าราชการบำนาญ อายุราชการของฉันนับ ได้ 32 ปี 3 เดือน 9 วัน ในระหว่างที่ฉันเป็นครู ฉันแบ่งเงินเดือนให้แม่มาตลอด 32 ปีเศษ ล่าสุดให้แม่ 20,000.- บาทต่อเดือน ซึ่งแม่ก็ใช้จ่ายไม่หมด เนื่องจากอยู่บ้านเอง และใช้จ่ายอย่างประหยัด แม่จึงมีเงินเก็บอยู่มากพอสมควร ส่วนลูกชายก็พอมีเงินเก็บอยู่บ้าง ถ้าไม่หมดไปกับการซื้อคอมพิวเตอร์ ไม้ตบูก แผ่นซีดี วีซีดี ดีวีดี หนังสือ ต้นไม้และการทำบุญ ที่ทำบุญมากที่สุดในชีวิตก็คือเป็นเงิน 100,000.- บาท เพื่อสร้างเสาชิมเจดีย์วัดพระธรรมกาย

ทุกวันนี้ฉันยังอยู่เป็นโสด ยังอยู่บ้านเก่า ๆ หลังเดิม ที่มีต้นไม้ปลูกมากที่สุดเลยก็ว่าได้ ไม่ใช่โทรศัพท์ของทีโอที ใช้แต่โทรศัพท์เคลื่อนที่ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงก็เพิ่งมีใช้เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2554 เป็นของขวัญให้ตัวเองเมื่ออายุครบ 57 ปี ตอนนี้ได้รับบำนาญเดือนละ 20,000 บาทเศษ แต่ไม่ได้แบ่งเงินให้แม่แล้ว เพราะถือว่า แม่มีมากแล้ว อย่างไรก็ตามฉันก็ต้องก้มหน้าก้มตาอุปการะเลี้ยงดูพ่อแม่ที่แก่ชราต่อไปจนกว่าชีวิตจะหาไม่ แม้ว่าน้องชายจะไม่ได้ส่งเสียเลยก็ตาม

ความในใจ ตอนที่ 9 : ความอดทน

ขันติ (สันสกฤต: *kṣānti* , กษันติ) หมายถึง การรักษาปกติภาวะของตนไว้ได้ ไม่ว่าจะถูกกระทบกระทั่งด้วยสิ่งอันเป็นที่พึงปรารถนา หรือไม่พึงปรารถนาก็ตาม มีความมั่นคงหนักแน่นเหมือนแผ่นดิน ซึ่งไม่หวั่นไหว ไม่ว่าจะมีความเดือดร้อนอะไรลงไป ของเสีย ของหอม ของสกปรกหรือของดีงามก็ตาม

ลักษณะความอดทนที่ถูกต้อง

1. อดทนถนอมตัวหรือหลีกเลี่ยงจากความชั่วให้ได้
2. อดทนทำความดีต่อไป
3. อดทนรักษาใจไว้ไม่ให้เศร้าหมอง

ประเภทของความอดทน

ความอดทนแบ่งตามเหตุที่มากระทบได้เป็น 4 ประเภทคือ

1. อดทนต่อความลำบากตรากตรำ เป็นการอดทนต่อสภาพธรรมชาติ ดินฟ้าอากาศ ความหนาว ความร้อน

2. อุดหนุนต่อทุกขเวทนา เป็นการอุดหนุนต่อการเจ็บไข้ได้ป่วยความไม่สบายกายของเราเอง ความปวด ความเมื่อย
3. อุดหนุนต่อความเจ็บใจ เป็นการอุดหนุนต่อความโกรธ ความไม่พอใจ ความขัดใจ อันเกิดจากคำพูดที่ไม่ชอบใจ กิริยามารยาทที่ไม่งาม บางคน เพียงถูกคนโน้นกระทบที่ คนนี้กระทบที่ เขาว่าหน้อยค่อนชวดชนิด ก็อึดอัดเจ็บใจบางคน หนุนต่อความเจ็บใจได้บ้าง เพราะเขาเป็นผู้บังคับบัญชาของตน ถึงจะทนไม่ได้ก็ต้องทน การทนอย่างนี้ได้ถือว่ายังไม่เรียกว่า ชั้นดีบางคนหนุนต่อความเจ็บใจ ต่อคำพูดของคนในระดับเดียวกัน พรรคพวกเพื่อนฝูงในที่ทำงานเดียวกันได้ถือว่า มีชั้นดีระดับปานกลางส่วนคนที่ชั้นดีจริงๆ นั้น ต้องหนุนต่อการกระทบกระเทือน เปรียบเปรย การทำให้เจ็บอกเจ็บใจ จากคนได้ บังคับบัญชาหรือผู้ต่ำกว่าได้ ในการทำงานนั้น เราต้องมีการติดต่อกับบุคคลหลายประเภท เพราะแต่ละคนมีการฝึกฝนตนเองต่างกัน ถ้าหากไม่มีชั้นดีแล้ว ก็ไม่อาจจะทำงานให้ออกมาดีได้อย่างเป็นสุข ทั้งบางครั้งยังอาจทำให้มีเรื่องเดือดร้อน มาสู่ตัวเองอีกด้วย
4. อุดหนุนต่ออำนาจกิเลส เป็นการอุดหนุนต่ออารมณ์อันน่าใคร่น่าพิสดารใจ อุดหนุนต่อสิ่งที่เราอยากทำ แต่ไม่สมควรทำ ในที่นี้มุ่งหมายถึง การไม่เอาแต่ใจตัว ไม่ยอมปล่อยให้ตัวตามกระแสโลก ความพิสดาร เช่น ความสนุกสนาน การเที่ยวเตร่ ความฟุ้งเฟ้อต่าง ๆ หรือการได้ผลประโยชน์ในทางที่ไม่ควร เป็นต้น

การที่คนเรามีความอดทนสูง จะเป็นผู้ที่มีจิตใจมุ่งมั่น และประสบความสำเร็จในชีวิต ถือได้ว่าได้ปฏิบัติตามมงคล 38 ประการ ข้อที่ 27 มีความอดทน นั่นเอง

ความในใจ ตอนที่ 10 : คุณภาพของคน

คุณภาพของคน ในที่นี้ หมายถึง ความดีในตัวคน แบ่งออกเป็น 3 ชั้น 3 เรื่อง คือ 1. ความรู้ดี 2. ความสามารถดี 3. ความประพฤติดี ทั้ง 3 ดีนี้ ถ้าใครมีครบในตัวก็เป็นยอดดี ถ้าคนไหนไม่มีครบ ความดีก็ลดลง จืดจางลง

ประการแรก ความรู้ดี เป็นเรื่องของสมอง เป็นเรื่องความคิด ความฉลาด ซึ่งเก็บสะสมมาจากวิชาการ จากข้อมูล จากการสังเกตต่างๆ ทำให้เกิดความรู้กว้างขวาง ทำให้เราเข้าไปสารพัดเรื่อง

ประการที่สอง สามารถดี เกิดจากการฝึกฝน อบรม ประกอบกิจการงานได้คล่อง มีประสบการณ์ มีการประกอบกิจการมาก คือ มีความคล่องในการทำงาน มีผลงานเป็นเครื่องรับรอง

ประการสุดท้าย ความประพฤติดี ครอบคลุมประคองดีอื่นๆ ให้ปลอดภัย ที่ว่าประพฤติดีหมายถึงการเคลื่อนไหวของชีวิต ไม่ไปสร้างความเสียหาย กระทั่งให้ใครเสียหาย ความดีส่วนนี้ จะช่วยให้เราอยู่ในโลก ในสังคมได้อย่างราบรื่น ปลอดภัยและเป็นเครื่องช่วยสนับสนุนความดีข้างต้นให้อยู่รอดปลอดภัยให้เป็นที่แท้ ปราศจากพิษ ปราศจากภัย ถ้าปฏิบัติตามหลักธรรมของมงคล 38 ประการก็จะเป็นคนดีอย่างแน่นอน

บ้านเมืองใด ประเทศใดมีประชากรที่มีคุณภาพ บ้านเมืองนั้น ประเทศนั้นก็จะมีความเจริญรุ่งเรืองอย่างมั่นคง

ความในใจ ตอนที่ 11 : ความล้มเหลวกับความสำเร็จ

ก่อนที่คนเราจะประสบความสำเร็จได้ ย่อมต้องพบกับความล้มเหลวมาก่อนทั้งสิ้น เมื่อเรามีความเพียรมากขึ้นเท่าใดก็ย่อมประสบความสำเร็จได้ทุกเมื่อ ดังพุทธศาสนสุภาษิตที่ว่า คนล่องทุกข์ได้ เพราะความเพียร ***** วิริเยน ทุกขมจฺเจติ

แต่เป้าหมายความสำเร็จของแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน บางคนตั้งความหวังไว้สูงเกินไปก็อาจที่จะไม่สำเร็จก็ได้ ฉะนั้นเราควรตั้งเป้าความสำเร็จไว้ที่ความพอดี โดยยึดทางสายกลางเป็นหลัก เมื่อทำสำเร็จแล้วค่อยขยับขยายต่อไป และไม่ควรเกิดความท้อถอย ท้อแท้ หมดอาลัยตายอยาก ควรมีความมุ่งมั่น เพราะชีวิตคือการต่อสู้ มักจะต้องเจอกับอุปสรรคทั้งสิ้น

ฉะนั้น ยากจะประสบความสำเร็จในชีวิต ต้องพิชิตอุปสรรคให้ได้ก่อน มีความเพียรเรื่อยไปไม่บั่นทอน ประสบสุขแน่นอนก็เพราะเพียร

ความในใจ ตอนที่ 12 : การคิดบวก

เรื่องของการคิดบวกก็คือการมองโลกในแง่ดี เมื่อมีอุปสรรคก็ถือเสียว่ามันเป็นบททดสอบของชีวิต บนถนนเส้นทางของชีวิตจะไม่ราบเรียบเสมอไป เปรียบเหมือนดั่งทะเลย่อมมีคลื่นลม ขึ้นอยู่ว่าเราจะประคับประคองชีวิตให้มีความอยู่รอดในโลกใบนี้ได้อย่างไรเท่านั้น จึงอยากจะเสนอข้อเตือนใจเรื่องของการคิดบวกของท่าน ว.วชิรเมธี ดังนี้

การคิดบวก

เวลาเจองานหนัก --->นี่คือโอกาสให้เตรียมพร้อมการเป็นมืออาชีพ

เวลาเจอความทุกข์หนัก --->นี่คือแบบฝึกหัดที่จะช่วยให้เกิดทักษะในการดำเนินชีวิต

เวลาเจอคำตำหนิ --->นี่คือการชี้ขุมทรัพย์มหาสมบัติ

เวลาเจอคำนิทา --->นี่คือการสะท้อนให้เห็นว่าเรายังมีความหมาย

เวลาเจอความผิดหวัง --->ธรรมชาติกำลังสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเรา

เวลาลูกหัวดี --->โอกาสทองที่จะพิสูจน์ความเป็นพ่อเป็นแม่ที่แท้จริง

เวลาเจอแฟนทิ้ง --->ความเป็นอนิจจังที่ทุกคนต้องเจอ

เวลาเจอคนเลว --->คือตัวอย่างของชีวิตที่ไม่พึงประสงค์

เวลาเจออุบัติเหตุ --->นี่คือคำเตือนว่าอย่าประมาทอีก

เวลาคนคอยกลั่นแกล้ง --->นี่คือบททดสอบที่ว่ามารไม่มีบารมีไม่เกิด

เวลาเจอความจน --->วิธีที่ธรรมชาติเปิดโอกาสให้เราได้ต่อสู้ชีวิต

เวลาเจอความตาย --->นี่คือฉากสุดท้ายที่จะทำให้ชีวิตสมบูรณ์

ว. วชิรเมธี

ส่วนการคิดบวกของสามัญชนมักจะคิดอีกรูปแบบหนึ่ง เช่น

การคิดบวก(ของสามัญชน)

เวลาเจองานหนัก --->มีธุระที่บ้านด่วน

เวลาเจอทุกข์หนัก --->กินเหล้าหาที่ระบายออก

เวลาเจอคำตำหนิ --->มึงเก่งมึงก็ทำเองสิ

เวลาเจอคำนิทา --->ช่างหัวมันไม่ได้ขอข้าวมันกิน

เวลาเจอความผิดหวัง --->พระเจ้าทำไมไม่เข้าข้างเราบ้าง

เวลาเจอลูกหัวดี --->นี่แหละตัวกูตอเป็นเด็ก

เวลาเจอแฟนทิ้ง --->เป็นโอกาสดีที่จะหาประสบการณ์ใหม่

เวลาเจอคนเลว --->กูมีเพื่อนเพิ่มอีกคนแล้ว

เวลาเจออุบัติเหตุ --->ช่วงเวลาของการพักผ่อนของชีวิต

เวลาเจอคนคอยกลั่นแกล้ง--->มีอำนาจก็ทำไปอย่าให้ถึงที่กูบ้างจะเอาให้เจ็บเป็นสองเท่า

เวลาเจอความจน --->ดวงไม่ค่อยดีพຽนนี้ยังมีโอกาส

เวลาเจอความตาย --->หมดเวรหมดกรรมเสียที(แต่ไม่มีใครอยากหมด)

ว.วิชาญ (เพื่อนผมมันชื่อวิชาญ)

ความในใจ ตอนที่ 13 : ของฟรีไม่มีในโลก

คนส่วนใหญ่มักชอบของฟรี แต่เชื่อไหมว่า ของฟรีไม่มีในโลก ฉันเองก็ชอบของฟรี แต่ก็ควรระมัดระวัง เพราะว่บางครั้งก็ฟรีแบบมีเงื่อนไข หรือได้บางอย่างแถมมาด้วย

ในโลกอินเทอร์เน็ตก็มีของฟรีมากมาย เป็นต้นว่า ให้พื้นที่ทำเว็บฟรี เว็บบอร์ดฟรี ดาวน์โหลดโปรแกรมฟรี ดาวน์โหลดภาพยนตร์หรือวิดีโอฟรี ดาวน์โหลดอีบุ๊กฟรี ดาวน์โหลดเพลงฟรี ให้พื้นที่ฝากไฟล์ฟรี เป็นต้น แต่จะเชื่อไหมว่า เราก็ต้องลงทุนเพื่อแลกมันมาเหมือนกัน เพราะเราต้องกระทำกับเครื่องคอมพิวเตอร์หรือโน้ตบุ๊ก ไม่ว่าจะเป็ค่าไฟฟ้า ค่าแบตเตอรี่ ค่าเสียเวลา ในบางครั้งก็ได้ไวรัสแถมมาด้วย โดยเฉพาะผู้ที่ชอบใช้โปรแกรมที่มีลิขสิทธิ์ แต่ไม่ยอมเสียค่าลิขสิทธิ์ หรือที่เรียกว่าใช้โปรแกรมเถื่อน แล้วไปหาโปรแกรมแคร็กจากเว็บไซต์ที่แจกแคร็กโปรแกรมต่าง ๆ เว็บไซต์จำพวกนี้มักจะมีไวรัสหรือโทรจันเป็นของแถมมาให้ด้วย บางครั้งก็ได้รับอีเมลจากคนที่เราไม่รู้จัก แจ้งว่าอีเมลของคุณได้รับรางวัลบ้าง หรือคุณถูกรางวัลล็อตเตอรี่บ้าง เขาจะให้เจ้าของอีเมลอ้างสิทธิ เป็นต้น ซึ่งอีเมลจำพวกนี้ฉันมักจะย้ายไปลงถังขยะหมดโดยไม่ได้ให้ความสนใจมันเลยแม้แต่บ่อย

จงเชื่อเถิดว่า หว่านพืชแล้วเขาจะไม่หวังผล ไม่ว่าจะวันนี้หรือวันไหน สักวันหนึ่งเขาก็ต้องถอนทุนคืน

ความเข้าใจ ตอนที่ 14 : มีความสันโดษ

มีความสันโดษ ตรงกับมงคลชีวิต 38 ประการข้อที่ 24 ความสันโดษคืออะไร สันโดษ มาจากภาษาบาลีว่า สันโตสะ สัน แปลว่า ตน โตสะ แปลว่า ยินดี สันโดษ จึงแปลว่า ยินดี ชอบใจ พอใจ อิ่มใจ จุใจ สุขใจ กับของของตน ความหมายโดยย่อ คือ ให้รู้จักพอ รู้จักประมาณ

คำว่าสันโดษไม่ได้หมายถึงการอยู่ลำพังคนเดียวอย่างเดียวกัหาไม่ แต่หมายถึงการพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ในของของตัว ซึ่งท่านได้ให้นิยามที่เป็นลักษณะของความสันโดษเป็นดังนี้ คือ

- 1.ยถาลาภสันโดษ หมายถึงความยินดีตามมีตามเกิด คือมีแค่ไหนก็พอใจเท่านั้น เป็นอยู่อย่างไรรู้จักพอใจ ไม่คิดน้อยเนื้อต่ำใจในสิ่งที่ตัวเองเป็นอยู่
- 2.ยถาพละสันโดษ หมายถึงความยินดีตามกำลัง เรามีกำลังแค่ไหนก็พอใจเท่านั้น ตั้งแต่กำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังบารมี หรือกำลังความสามารถ เป็นต้น
- 3.ยถาสารูปสันโดษ หมายถึงความยินดีตามควร ซึ่งโยงใยไปถึงความพอเหมาะพอควรในหลายๆเรื่อง เช่นรูปลักษณ์ของตนเอง และรวมทั้งฐานะที่เราเป็นอยู่

สามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้จากลิงก์ต่อไปนี้ <http://yashima.exteen.com/20070830/entry>

ความเข้าใจ ตอนที่ 15 : การถูกโกง

คำว่า โกง ตามพจนานุกรม ถ้าเป็นคำวิเศษณ์ แปลว่า คด ไม่ตรง ถ้าเป็นคำกริยา แปลว่า เอาเปรียบ คิดคด ไม่ตรงไปตรงมา ยกยอกเอา เบียดบังเอา สรุปลง่าย ๆ ก็คือ เบียด นั่นเอง

มีใครบ้างที่ไม่ถูกโกง หลายคนคงถูกโกงมาแล้ว ฉันก็เคยถูกโกงมาแล้วเช่นกัน จำได้ว่า สิ่งซื้อของทางอินเทอร์เน็ต โอนเงินให้ไปแล้วกลับไม่ได้รับของ 2 ครั้งด้วยกัน ให้เขายืมเงิน แล้วลูกหนี้ไม่จ่ายคืนก็มีหลายราย คิดเป็นเงินที่ไม่ได้คืนก็หลายหมื่นบาท ฉันก็ต้องถือว่ามันเป็นกรรมไม่ดีของเขา สักวันหนึ่งก็ต้องได้รับผลกรรมนั้น ไม่ช้าก็เร็ว

วิธีแก้ก็คือ เมื่อถูกโกงไปแล้ว ให้ถือเสียว่า ซาดิก่อนเราเคยเป็นหนี้เขา ซาดินี้จึงถูกโกง หรือฉันจะถือว่าเป็นการทำบุญ ถึงแม้ว่าจะไม่ได้บุญก็ตาม สรุปลง่าย ๆ ก็คือ ยอมตัดใจ

ความในใจตอนที่ 16 (สุดท้าย) ; อดีตที่เคยเป็นและอนาคตที่อยากจะทำ

ฉันเริ่มทำงานเป็นข้าราชการครู ตั้งแต่วันที่ 21 มิถุนายน 2522 ในตำแหน่งครู 1 ระดับ 1 โรงเรียนบ้านภูเขาทอง กิ่งอำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส ประมาณปีเศษ แล้วมาช่วยราชการที่สำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอสุคีริน ต่อมาย้ายมาปฏิบัติงานที่โรงเรียนบ้านสุโหงโก-ลก อำเภอสุโหงโก-ลก จังหวัดนราธิวาส ในเดือนสิงหาคม 2527 และขอเกษียณอายุราชการก่อนกำหนด เนื่องจากสุขภาพไม่ดี เพราะป่วยเป็นโรคแพ้งูมิด้านทานตัวเอง ในวันที่ 1 ตุลาคม 2554 รวมอายุราชการ 32 ปีเศษ เพราะฉะนั้นอดีตที่เคยเป็นและอนาคตที่อยากจะทำจึงมีดังนี้

ที่	อดีตที่เคยเป็น	อนาคตที่อยากจะทำ
1.	ครูโรงเรียนบ้านภูเขาทอง	สร้างรั้วข้างบ้าน
2.	รักษาการในตำแหน่งครูใหญ่โรงเรียนบ้านภูเขาทอง	ซ่อมแซมระบบไฟฟ้าภายในบ้าน
3.	ช่วยราชการที่ สปก.สุคีรินในตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงิน	ห้องสมุด
4.	ครูโรงเรียนบ้านสุโหงโก-ลก	สวนพฤกษชาติพุทไธศวรรย์
5.	เจ้าหน้าที่พัสดุ	ห้องคอมพิวเตอร์พร้อมเครื่องเสียง
6.	เจ้าหน้าที่ดูแลห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ช่วงชั้นที่ 2	
7.	สอนคอมพิวเตอร์ ชั้น ป.6 ตั้งแต่ปี 2541-2554	
8.	เว็บมาสเตอร์เว็บไซต์ของโรงเรียนบ้านสุโหงโก-ลก	
9.	เว็บมาสเตอร์เว็บไซต์ของห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์	
10.	วิทยากรให้การอบรมด้านคอมพิวเตอร์	
11.	หัวหน้ากลุ่มบริหารงบประมาณ	
12.	รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน	
13.	เว็บมาสเตอร์เว็บไซต์ส่วนตัว	